

Výroky Otcov púšte - 3

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 13:43

Tretie pokračovanie výrokov Otcov púšte....

O kráľovstve vo vnútri

Istý brat povedal abbovi Teodorovi: "Chcem splniť prikázania." Starec mu povedal to, čo mu hovoril abba Theonas: "Chcem naplniť svojho ducha Bohom."

Niekoľkí bratia jedného dňa prišli vyskúšať abbu Jána, či si nechá rozptýliť myšlienky a nezačne hovoriť o svetských veciach. Povedali mu: "Ďakujeme Bohu za to, že tohto roku bolo dosť dažďa a palmy mohli nasávať vlahu, ich konáre narástli a bratia našli prácu pre svoje ruky." Abba Ján im povedal: "Tak to je, keď Svätý Duch zostupuje do srdc ľudí, sú obnovení a vyhľadávajú lístie v Božej básni."

Abba Izidor šiel jedného dňa navštíviť abbu Teofila, arcibiskupa Alexandrie. Keď sa vrátil do skíty, bratia sa ho pýtali: "Čo je nové v meste?" Ale on im povedal: "Veru, bratia, nevidel som žiadnu tvár okrem tváre arcibiskupa." Keď to počuli, naľakali sa a povedali mu: "Abba, vari sa tam stalo nešťastie?" On povedal: "Nie celkom. Len myšlienka pozrieť sa na niekoho nezvíťazila nado mnou." Pri tých slovách boli naplnení obdivom a boli povzbudení vo svojom úmysle chrániť si oči od každého rozptyľovania.

Amma Matrona povedala: "Sú mnohí v týchto horách, ktorí sa správajú akoby boli v meste a márnia svoj čas. Je lepšie mať veľa ľudí okolo seba a žiť pustovnícky vo svojom vnútri, ako byť osamote a stále mať túžbu byť s ľuďmi."

O pohostinnosti

Raz prišli traja bratia navštíviť starca v skíte a jeden mu povedal: "Abba, naučil som sa naspamäť Starý aj Nový zákon." Starec mu odvetil: "Zaplnil si vzduch slovami." Druhý mu povedal: "Prepísal som vlastnoručne Starý aj Nový zákon." On riekol: "Zaplnil si policu

Výroky Otcov púšte - 3

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 13:43

rukopismi." Vtedy tretí povedal: "Tráva mi rastie v komíne." A starec odvetil: "Odohnal si pohostinnosť."

Dvaja bratia išli k istému starcovi. Ten mal vo zvyku nejesť každý deň, ale keď ich uvidel, s radosťou ich prijal a povedal: "Pôst má svoju vlastnú odmenu. Ale ten, kto je kvôli láske, splní dve prikázania: opúšťa svoju vôľu a občerstvuje svojich bratov."

Jeden brat prišiel pozrieť istého pustovníka a pri odchode povedal: "Prepáč mi, abba, že kvôli mne si nemohol zachovať svoje pravidlá." Pustovník odvetil: "Mojím pravidlom je privítať ťa s pohostinnosťou a vypraviť ťa na cestu v pokoji."

Hovorilo sa o jednom starcovi, že býval v Sýrii na ceste do púšte. Toto bola jeho práca: kedykoľvek nejaký mních prišiel z púšte, celým srdcom ho prijal a pohostil. Jedného dňa prišiel pustovník a on mu dal občerstvenie. Ten to však nechcel prijať a vravel, že sa postí. Starec, naplnený smútkom, mu povedal: "Neopovrhuj svojim služobníkom. Prosím ťa, neopovrhuj mnou, ale poďme sa spolu pomodliť. Pozri sa na strom, ktorý tu stojí. Urobíme podľa vôle toho z nás, kto svojim kľaknutím na zem a modlitbou spôsobí, že sa strom skloní." Pustovník si kľakol, aby sa modlil, no nič sa nestalo. Potom si kľakol Pohostinný a zaraz sa mu strom poklonil. Poučení týmto ďakovali Bohu.

Prišli sme z Palestíny do Egypta a šli sme pozrieť jedného z otcov. Pohostil nás a my sme povedali: "Prečo nezachováate pôst, keď vás prídu pozrieť návštevníci? V Palestíne ho zachováajú." On odpovedal: "Pôst je vždy so mnou, ale nie vždy môžem mať pri sebe vás. Je užitočné a potrebné postiť sa, ale vyberáme si, kedy sa budeme postiť a kedy nie. Čo Boh prikazuje, je dokonalá láska. Prijíam vo vás Krista, a tak musím robiť všetko pre to, aby som vám s láskou poslúžil. Keď vás vypravím na cestu, potom môžem pokračovať vo svojom pôstnom pravidle. Synovia ženícha sa nemôžu postiť, kým je ženích s nimi. Keď im bude vzatý, vtedy sa budú postiť."

O miernosti

Abba Nilos povedal: "Modlitba je semeno miernosti a neprítomnosť hnevu."

Lovec v púšti uvidel abbu Antona, ako sa veselí s bratmi, a bol pohoršený. Starec, aby mu ukázal, že je potrebné občas vyjsť v ústrety potrebám bratov, povedal: "Vlož šíp do svojho luku a natiahni tetivu." Urobil to. Starec riekol: "Natiahni viac". Urobil tak. Starec opäť povedal: "Natiahni ešte viac." Lovec mu odvetil: "Ak priveľmi ohnem svoj luk, zlomí sa." Vtedy mu starec povedal: "Tak je to aj s Božím dielom. Ak budeme nadmieru namáhať bratov, čoskoro sa zlomia. Občas je potrebné zísť dolu a vyjsť v ústrety ich potrebám."

Niekoľko mníchov prišlo pozrieť abbu Pimena a povedali mu: "Ak uvidíme bratov driemať v chráme, máme ich zobudiť, aby mohli dávať pozor?" On povedal: "Ak ja vidím brata driemať, vezmem si jeho hlavu na kolená a nechám ho odpočívať."

O radosti

Výroky Otcov púšte - 3

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 13:43

Amma Synklitika povedala: "Na začiatku tých, ktorí postupujú k Bohu, čaká veľa bojov a mnoho utrpenia, ale potom nasleduje nevýslovná radosť. Je to ako s tými, ktorí chcú zapáliť oheň. Najprv sú trápení dymom a tečú im slzy, kým nemajú to, čo chcú. Ako je napísané: Náš Boh je stravujúci oheň (Heb 12, 29), tak aj my musíme rozniecovať Boží oheň v nás cez slzy a námahu."

Abba Hyperechios povedal: "Chváľ Boha bez prestania duchovnými piesňami, zotrúvaj vždy v rozjímaní a takýmto spôsobom budeš schopný niesť bremeno pokúšení, ktoré budú na teba doliehať. Cestujúci, ktorý nesie ťažký náklad, z času na čas sa zastaví a urobí zopár hlbokých nádychov. To robí bremeno ľahším a cestu príjemnejšou."

Keď abba Apollo počul spev mníchov, ktorí nás vítali, prijal nás podľa zvykov, ktoré zachovávajú všetci mnísi. Najprv padol na zem, potom vstal a pobozkal nás, zaviedol nás dnu a modlil sa za nás. Keď nám vlastnoručne umyl nohy, pozval nás na malé občerstvenie.

Jeho mníchov bolo možné vidieť plných radosti a aj telesne spokojných, tak ako to ešte nikto na zemi nevidel. Nik z nich nebol zamračený ani sklúčený.

Ak sa niekto zdal trochu sklúčený, abba Apollo sa ho opýtal na príčinu a povedal každému, čo má v tajných skrýšach svojho srdca. Zvykol hovoriť: "Tí čo majú získať nebeské kráľovstvo, nesmú byť ľahostajní voči svojej spáse. Ako sa nemáme bez prestania radowať my, ktorí sme boli uznaní za hodných takej veľkej nádeje, ak nás apoštol vyzýva: Modlite sa bez prestania, pri všetkom vzdávajte vďaky?"

O láske

Abba Pimen povedal: "Niet väčšej lásky, ako keď niekto položí svoj život za svojho blížneho. Keď počuješ niekoho, ako sa na teba sťažuje, a ty bojuješ so sebou a neodpovieš mu sťažnosťou na neho, ak ti ublížil a ty to trpezlivo nesieš a nehľadáš pomstu, vtedy kladieš život za svojho blížneho."

Jeden z Kristových miláčikov, ktorý mal dar milosrdenstva, hovorieval: "Ten kto je naplnený milosrdenstvom, musí ho dávať v takej miere, v akej ho prijal, lebo také je Božie milosrdenstvo."

Abba Anton povedal: "Už sa nebojím Boha, ja ho milujem, veď láska vyháňa všetok strach." (1 Jn 4, 18)

Abba Agathon povedal: "Ak by som mohol stretnúť malomocného, dať mu svoje telo a vziať si jeho, bol by som veľmi šťastný." To je dokonalá láska.

Tiež sa o ňom hovorilo, že keď raz zišiel do mesta predávať svoj tovar, našiel chorého pútnika ležiaceho na verejnom mieste, o ktorého sa nemal kto postarať. Starec si prenajal izbu, býval tam s ním a pracoval vlastnými rukami, aby mohol zaplatiť nájomné a zvyšok peňazí minul na potreby chorého. Ostal tam štyri mesiace, kým chorý nevyzdravel. Potom sa v pokoji vrátil do svojej kélie.

Výroky Otcov púšte - 3

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 13:43

Vojak sa pýtal abbu Mia, či Boh prijal jeho pokánie. Keď mu starec vysvetlil mnohé veci, povedal: "Povedz mi, môj milý, ak sa ti roztrhá plášť, odhodíš ho preč?" On odvetil: "Nie, zaplátam ho a znovu ho nosím." Starec mu povedal: "Ak sa ty tak staráš o svoj plášť, nebude sa Boh rovnako starať o svoje stvorenia?"

Abba Ján Trpaslík povedal: "Dom sa nezačína stavať zhora nadol. Musíte začať od základov, aby ste dosiahli vrchol." Pýtali sa ho: "Čo znamená toto príslovie?" On povedal: "Základom je tvoj blížny, ktorého si musíš získať. Tu je začiatok. Všetky Kristove príkazy sú závislé na tomto."

Istý brat sa pýtal abbu Matúša: "Ako je to možné, že bratia v skíte robili viac ako prikazovalo Písmo o milovaní svojich nepriateľov viac ako seba?" Abba Matúš im povedal: "Čo sa mňa týka, zatiaľ sa mi nepodarilo ani tých, čo milujú mňa, milovať tak ako seba."

Dvaja starci žili spolu mnoho rokov a nikdy nemali medzi sebou spory. Prvý povedal druhému: "Podme sa aj my pohádať, tak ako ostatní ľudia!" Druhý odpovedal: "Neviem, ako sa to robí." Prvý povedal: "Pozri, položíme medzi nás tehlu a povieme: 'Je moja', a ty povieš: 'Nie, je moja', a tak sa začneme vadiť." Položili teda medzi seba tehlu a prvý povedal: "Je moja", a druhý na to: "Nie, je moja". Prvý odpovedal: "Ak je tvoja, vezmi si ju a choď!" Tak sa obidvaja vzdali bez toho, aby boli schopní nájsť nejakú príčinu na hádku.

O modlitbe

Pýtali sa abbu Makaria, ako sa modliť. Starec odvetil: "Nie je potrebné veľa hovoriť v modlitbe. Často vystieraj svoje ruky a hovor: 'Pane, podľa svojej vôle a svojej múdrosti zmiluj sa nado mnou.' Ale ak zúri vojna v tvojej duši, pridaj ešte: 'Pomôž mi!' A keďže on vie, čo potrebujeme, ukáže na nás svoje milosrdenstvo."

Abba Lót išiel pozrieť abbu Jozefa a povedal mu: "Abba, nakoľko som schopný, konám svoju malú službu, trochu sa postím, modlím sa a rozjímam, žijem v pokoji a ako len viem, očisťujem svoje myšlienky. Čo ešte môžem robiť?" Vtedy sa starec postavil, vystrel ruky k nebu, jeho prsty vyzerali ako desať horiacich fakiel, a povedal mu: "Ak chceš, celý sa môžeš stať plameňom."

Abba Pavol povedal: "Drž sa blízko Ježiša."

Niekoľko mníchov prišlo pozrieť abbu Lukia a povedali mu: "Nepracujeme vlastnými rukami, poslúchame Pavlov príkaz a modlíme sa bez prestania." Starec povedal: "Nejete a nespíte?" Oni povedali: "Ale áno." On riekol: "Kto sa za vás modlí, kým spíte? Prepáčte mi, bratia, ale nerobíte to, čo hovoríte. Ukážem vám, ako sa modlím bez prestania, hoci pracujem vlastnými rukami. S Božou pomocou nazbieram palmové listy, spleťám ich a hovorím: 'Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojho veľkého milosrdenstva, a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť.' Je to modlitba, či nie?" Oni mu povedali: "Áno, je." On pokračoval: "Keď celý deň pracujem a modlím sa v srdci, zarobím okolo šesťnásť drobných. Dve z nich položíme pred dvere a za zvyšok nakúpim potravu. A ten, kto nájde vonku tie mince, bude sa za mňa modliť, kým ja budem jesť a spať. A tak sa s Božou pomocou modlím bez prestania."

Výroky Otcov púšte - 3

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 13:43

O abbovi Arseniovi sa hovorilo, že v sobotné večery, keď sa pripravoval na slávu nedele, otočil sa chrbtom k slnku a vystrel ruky v modlitbe k nebu, až kým slnko opäť nezažiarilo na jeho tvár. Vtedy si sadol.

Hovorilo sa o abbovi Jánovi Trpaslíkovi, že jedného dňa spletal povrazy na dva koše, ale urobil jeden bez toho, aby si to všimol, až kým nedosiahol stenu, pretože jeho duch bol zamestnaný kontempláciou.

Abba Izidor povedal: "Keď som bol mladší a zotrval som vo svojej cele, nijako som neobmedzoval svoju modlitbu, noc bola pre mňa časom modlitby rovnako ako deň."

O príhovore

Všetkým, čo žijú v Egypte, je jasné, že vďaka mníchom je svet udržovaný v bytí a vďaka nim aj ľudský život je Bohom ochraňovaný a požehnaný. Niet jediného mesta alebo dediny v Egypte, ktoré by neboli obkolesené pustovňami s hradbami, a všetci ľudia sú závislí na modlitbách mníchov ako na samom Bohu.

Abba Palladios rozprával: Jedného dňa, keď som zomieral od nudy, zašiel som za abbom Makariom a povedal som mu: "Čo mám robiť? Moje myšlienky na mňa útočia, hovoria, že nerobím žiaden pokrok a že mám odísť odtiaľto." On mi povedal: "Povedz im: ,Na Kristovu slávu tu strážim steny.'"

Abba Zenón povedal: "Ak človek chce, aby ho Boh rýchlo vypočul, skôr než sa začne modliť za čokoľvek iné, hoc aj za svoju dušu, keď stojí a vystiera svoje ruky k Bohu, musí sa modliť z celého srdca za svojich nepriateľov. Pri takomto konaní Boh vypočuje všetko, čo človek bude chcieť."

Zdroj: grkat.nfo.sk